

Seg tror, den vil vække Misfornøjelse, det indrømmer jeg, men om man skal vige tilbage af den Grund er jo et andet Spørgsmaal. Den Indvending, der har en meget væsentligere Vægt, er jo, at man ikke ser sig istand til at paavise et andet Belysningsmiddel af tilsvarende Billighed. Det er vistnok egentlig Hovedindvendingen. Der er sagt af Flertallet, at det ikke kan nytte at paabyde Brugen af Stearinlys i Lygter, fordi det ellers ikke bruges hos Befolkningen, — det er meget muligt — og Talglys derfor ville blive benyttede. At Talglys imidlertid skulde være ligesaa farligt et Belysningsmiddel som Petroleum, turde dog være en væsentlig Kvival underkastet. Det er ganske vist, at naar Folk gaar med Talglys i Lygte i Stalde og Loer, lukke de Lygten op, pubse Lyset og smide maaste den brændende Lønde bort; men jeg tror dog, man med Bestemthed tør sige, at det ikke er saa farligt som Benyttelse af Petroleumslamper. Naar en brændende Petroleumslampe gaar i Stykker, fremkommer derved uundgaaeligt en Ildmasse, som er i højeste Grad farlig, hvortil man vil have meget ondt ved at tænde Ild i mange Ting med en Lysetænde, saa de to Ting taale ikke nogen Sammenligning. Det, som for Mindretallet har været den overveiende Bevæggrund til at holde paa Lovforslagets Bestemmelser, er den henholdsvis og usorgfaldige Brug, der paa Landet gjøres af Petroleumslamper. Der er ikke Tale om, at der kun anvendes f. Ex. Lamper med Glas, saaledes som man ser det almindeligt brugt i Kjøbstæderne, men der bruges Lamper uden Glas, som man gaar omkring med, stiller op paa Hanebjælken eller hænger op i et Stykke Seglgarn; ja, man har endogaa bragt det saavidt, at der istedetfor Lampe bruges saadanne Remedier som en Medicinflask, som man sætter en Væge i, fylder med Petroleum og saa, efter at have tændt Vægen, gaar om med i Stalden og sætter op paa Hanebjælken. Det er den Slags Usorgfaldigheder, der ikke kunne forhindres, men som medføre en meget stor Fare. Det, som imidlertid for Mindretallet er det Afgjørende, er Løllene, og Løllene tale her. Det er givet, at i de sidste to Aar ere 31 Ildbrænde i det Væsentlige foranledigede ved væltede Petroleumslamper, og det synes at være et saa slaaende Argument, at det ikke kan vises tilbage. Med al Anerkjendelse derfor af de Grunde, som kunne have ledet Flertallet til at foreslaa Paragrafen udslettet, maa Mindretallet af det nævnte Hensyn holde paa Bestemmelsen, og at det skulde være saa vanskeligt at gennemføre den, tror man dog ikke. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at Befolkningen efterhaanden vil komme til Brug af det, der er det naturlige Belysningsmiddel paa farlige Steder, nemlig Stearinlys i Lygte. Lo ærede Medlemmer have, saavidt jeg husker, til denne Paragraf stillet det Underendringsforslag, at Forbudet mod Petroleumslamper overhovedet skal gjælde i Rum,

i hvilke letsængelige Gjenstande ere ophobede, og det kan Mindretallet ikke have Noget imod at gaa ind paa. Det var disse Bemærkninger, hvortil jeg foreløbig skal indskrænke mig.

Bonne: Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg i Forening med det ærede Medlem for 9de Kreds (M. Andersen) stillet et Mindretalsforslag til § 1, og skjøndt vi ikke have kunnet følge Lovforslaget, have vi dog søgt at fastholde det Princip, der er neblagt i Forslaget, nemlig saavidt muligt i Ildbrændstilfælde at forhindre Menneffer og Dyr fra at indebrænde som Følge af Tagets Nedstridning. Ved 1ste Behandling søgte jeg at gjøre gjældende, at for at naae det Maal, var det ikke nødvendigt at gaa videre med Hensyn til at fastbinde Tagene med ubrændbart Materiale, end til at fiksre Udgangsdørene. Naattet man heller ikke har noget Exempel paa, at Tagets Nedstriden foran de tætte Mure har bevirket Ulykker enten paa Menneffer eller Dyr, har Flertallet dog foreslaaet, at samtlige Tæge for Fremtiden skulde fastbindes med ubrændbart Materiale. Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører ved Motiveringen af Flertallets Forslag var kommen lidt næiere ind paa Bedømmelsen af § 1; men da han søgte at undgaa enhver Motivering, idet han kun henvisste til Betænkningen, maa jeg selvfølgelig holde mig til de Antydninger, der ere givne i denne. Det er da forudsat i Betænkningen, at det i Særdeleshed vil være nødvendigt med Jerntraad at fastbinde Tægene i sammenbyggede Gaarde paa Landet, hvor Dørene i Reglen føre ud i den sammenbyggede Gaard; men jeg kan ikke forstaa, hvilke Grunde der skulde være dertil paa den udvendige Side af Bygningen, hvor ingen Døre findes, ligesaa lidt som andre Steder, hvor der er tætte Mure. Vaade paa det ene og andet Sted maa det med Hensyn til Menneffers og Dyrs Sikkerhed være absolut ligegyldigt, enten Taget bliver liggende eller falder ned, men da i Særdeleshed, naar man gaar ud fra, at i sammenbyggede Gaarde ere Dørene altid paa den indvendige Side, altsaa ingen paa den udvendige, thi gennem hele Mure reddes hverken Menneffer eller Dyr. Ved, saaledes som foreslaaet af det ærede Flertal, at fastbinde samtlige Tæge, saaledes at de ikke kunne glide ned, naar der kommer Ild, forarsages ganske andre Ulemper, end naar Tægene ere lette til at glide ned ad Huset. Der er blandt Andet den Ulempe, at derved forhindres det ofte at stille Bygningerne ad under en opstaaet Ildbrænd. Forudsætter man saaledes, at der opstaaer Ild i den nordlige Lønge af en af 4 sammenbyggede Lønger bestaaende Gaard, og at Vinden er sydlig, hvad er der da Andet at gjøre for Redningsmandsabet, end at se at stille den nordlige Lønge fra de andre ved at rive Taget ned; men naar Tægene, saaledes som foreslaaet af det ærede